VECKOBLADET

Nr 11 i webbform 060407

Det blev ett lillfinger

Förhandlingarna om vårbudgeten gick snabbt. Det är lättare att bli sams när pengarna räcker till lite av varje.
Miljöpartiet pekar ut en extra miljard till glesbygden som sin största framgång. Konkurrensen hårdnar om skogslänens glesnande röster. På den borgerliga sidan har ju centern utmanats av kristdemokraterna, som kräver både sänkt bensinskatt och glesbygdsministerpost. I mp-fallet får man kanske tala om personlighetens roll i historien, det vill säga Peter Eriksson, men vi har också det faktum att partiets åldrande kader till inte ringa del utgörs av gamla grönavågare som bor "långt borta på landet". Någon framtidssatsning är detta knappast. Det märks alltmer att dagens ungdom har andra, urbana ideal, en sanning som man har svårt att ta till sej på många håll, inte minst i vänsterpartiet.
Vad det partiet beträffar tycks den mest konkreta framgången vara tusen extra plusjobb för ungdomar. "Mycket prutades ej men nio tiondelar prutades genast", för att travestera Runeberg. Med tanke på prognosen att man under året bara kommer att kunna hitta knappt 9 000 av de ursprungliga 20 000 plusjobben är framgången måttlig. Det innebär ju bara att det blir 12 000 i stället för 11 000 obesatta plusjobb. Man förstår att regeringen ansåg sej kunna bjuda på detta, samtidigt som den demonstrerade: viftar Göran Persson med lillfingret så ställer Lars Ohly upp som regeringsunderlag.
Det mest positiva för Skånes del är förmodligen flygskatten. Den blev visserligen inte så hög som enligt det första förslaget men ändå tillräcklig för att Ryan Air ska krympa på Sturup.
Gr

Överflödiga p-platser

Som en konsekvens av att P-huset Dammgårdens utbyggnad är klar så behövs inte längre parkeringsplatserna på Mårtenstorgets södra sida (där bl a Ramklints ligger) längre konstaterar 1:e vice ordföranden i Tekniska nämnden, Ulf Nymark.
Denna gata kan nu med fördel disponeras som gågata eller som det heter på byråkratiska; "tillgängliggöra gatan för gående".
VB hoppas att nämnden instämmer i detta snarast, förhoppningsvis är det dags för vårflanerande inom kort. Att de svenska politiska partierna tappar medlemmar är en långvarig trend. Kring sekelskiftet var vänsterpartiet ett undantag men sen började också v tappa. Först reagerade ledningarna med försök till bortförklaring men nu börjar insikten och erkännandena sprida sej. Nu får vi höra, t.ex. på årsmötet i Lund, att det är svårt att bryta en generell trend.
I onsdags publicerades siffror över partiernas nationella medlemsutveckling under 2005. Det visade sej då att både m, fp och mp hade vuxit det sistnämnda partiet dock marginellt. Övriga hade försvagats, s med hela 9 000 medlemmar.
Vänsterpartiet var inte klara med sammanställningen men på particentralen uppskattades medlemstappet till "mellan 400 och 900". Det är en stor spännvidd men tar vi ett mittvärde hamnar vi vi på närmare 7 procent. Det stämmer i så fall rätt bra med med den nationella tillbakagången mellan de senaste kongresserna (8 procent om året), i Skåne (8 procent 2005)

Nu vänder det

Nu vänder det, sa en gammal bekant som är insyltad i den socialdemokratiska partimaskinen. Nya politiska genidrag, storartade reformer ? Alls icke. Det är i media det sker. Startpunkten var när Fredrik Reinfedt i förra veckan kallade sin far sinnesförvirrad. Man behöver inte vara någon stor kännare av den svenska folksjälen för att inse att det var inte så klokt. Det är sånt man snackar om på kafferasterna på jobbet.

Avdrag för kattmat?

Och nu kom alltså Gunilla Carlssons vilseledande deklaration som gav skattetillägg, det närmsta man kan komma böter. En del tycks tro att det var därför att hon yrkade avdrag för personliga utgifter. Jag kan, som ledamot i skattenämnden, försäkra att det ger inga böter. Jag kan yrka avdrag för maten till katten så länge jag tydligt säger att det är just för kattmaten. Jag kan argumentera för att kattens trivsel och mättnad är avgörande för mitt välbefinnade och därmed för inkomsternas förvärvande. Det skulle med största sannolikhet leda till avslag och en lätt skakning på huvudet hos granskaren. Men för böter krävs ett undanhållande, ett försök till vilseledning, och det är det som måste ha skett.

Alltså, vad som händer är att det är inte bara Göran Perssons husbyggen och Anitra Steens pension som granskas i media utan också moderaternas affärer. Och de kommer nog inte att få det så lätt. Gunilla Carlsson är ingen duvunge, hon är ekonom och revisor och vet säkert väldigt väl vad som gäller för avdrag. Skandalerna kommer nog vara ganska jämnt fördelade under valrörelsen och då kanske man hoppas att det blir politiken som fäller utslag.

Hjältarna i Simrishamn

Hjältarna här är naturligtvis skattetjänstemännen i Simrishamn, dessa tysta och oväldiga ämbetsmän. Det finns en specialisering och fördelning av ärenden mellan skattekontoren och de där borta i den flagnande idyllen är de specialiserade på politiker. Ni minns väl Gudruns Schymans deklarationer? Veckans ort är Simrishamn, och jag har nu börjat tveka om det verkligen blir en borgerlig valseger.

Lucifer

Gröna tankar

"Cogito vill lyfta fram det myller av konstruktiva idéer och konkreta experiment som visar att ett hållbart samhälle finns inom räckhåll", står det i den nya, gröna tankesmedjans presentationsbroschyr. Men frågan är om Cogito levde upp till detta på sitt första möte i Skåne nu i veckan. Inledarna menade nog att ett hållbart samhälle är teoretiskt möjligt att förverkliga, men det är osäkert om de ansåg att det praktiskt är inom räckhåll, och det är detta som räknas.

Utgångspunkten för samtalet om "Tillväxten och miljön" mellan ekonomen Kenneth Hermele och mp-politikern Karin Svensson Smith var riksdagens femton miljömål från 1979. Ett har varit framgångsrikt: utsläppen av ämnen som bryter ner ozon har minskat. Men beträffande de andra fjorton är tendensen negativ, i den mån som den kan mätas. Den hållbara utvecklingen verkar avlägsen.

Ett skäl till att detta inte har väckt större rabalder är att hållbarhetsbegreppet har tunnats ut eller luddats till, menade inledarna. Den ekologiska hållbarheten har kompletterats med en social och en ekonomisk (eventuellt också en kulturell), och finner man då att de två (eller tre) senare går åt rätt håll blir totalsumman positiv. Detta är ett räknesätt som bland annat Vägverket ägnar sej åt. Hermele och Svensson Smith kallade detta "svag hållbarhet".

Den "starka hållbarhet" som ställdes mot detta begränsar sej till den ekologiska dimensionen. Man kan alltså inte tala om hållbarhet ifall miljöramarna spräcks. Av Sydsvenskan har detta synsätt betecknats som "mörkgrönt" när det framförts av Karin Svensson Smith, och hon verkade inte ledsen över beteckningen.
Hon försökte också hitta skäl för optimism, men de konkreta exempel hämtade från den svenska politiken pekade nästan alla åt andra hållet. Ingen har kommit åt förmånsbilarna och subventioneringen av arbetsresor. Gotland får bidrag för att köra sina sopor med lastbil till fastlandet - och sen får de tomma bilarna bidrag för hemresan. En massa miljödåliga beteenden subventionernas. Miljöminister Sommestad vet det men är maktlös.
Och vad Sverige gör betyder så lite, påminde Kenneth Hermele. Kinas BNP ökar med 10 procent om året sen två decennier men miljöskadorna ökar med 13 procent, enligt en visserligen skakig kalkyl. Hållbar utveckling är inte förenlig med rättvisa var hans pessimistiska bedömning.
Allt detta framfördes med humor och med den avspändhet som en gedigen kunskap kan ge. Det vore roligt att höra Hermele och Svensson Smith i Lund. Varför inte på Mårtenstorget?
Gunnar Sandin

Uttalande från styrelsen för Demokratisk Vänster i Lund:

Vi tar vårt ansvar - vi vill samla en bred vänster för fortsatt rödgrön majoritet i Lunds kommun!

Enligt referat i lokalpressen har vänsterpartiet i Lund vid medlemsmöte diskuterat valsamverkan, t.ex. i form av gemensam valbeteckning eller s.k. varvad lista, mellan vänsterpartiet och Demokratisk Vänster i Lund. Mötet avslog ett förslag om valsamverkan. Det påpekades, enligt referatet, att ett hinder för att anta förslaget var att det inte fanns några "klara besked om viljan" hos Demokratisk Vänster i Lund" till ett sådant projekt.
Demokratisk Vänster i Lund konstaterar för det första att inga diskussioner om valsamverkan ägt rum och att det därför inte heller kan finnas några "klara besked".
För det andra konstaterar vi att vänsterpartiets beslut är i överensstämmelse med tidigare snävt partiegoistiska ställningstagande. Redan i december 2005 avvisade vänsterpartiets lundaavdelning ett förslag från enskilda medlemmar om att försöka samla en bred vänster kring en gemensam valsedel i kommunalvalet 2006. Trots att partiets stöd i väljaropinionen under 2000-talet mer än halverats och trots att partiföreningen i Lund medlemsmässigt är nere på det tidiga 1970-talets låga nivå hävdade vänsterpartiets styrelse att vänstern inte befinner sig i kris. För vänsterpartiet är det den leninska maximen "hellre färre men bättre" som gäller, dvs. "bättre" i betydelsen "rättroende".Demokratisk Vänster i Lund beklagar att vänsterpartiet inte är berett att ta sin del av ansvaret för att det blir en fortsatt rödgrön majoritet i Lunds kommun. Vänsterpartiet har återigen, och som det förefaller definitivt, försuttit ett tillfälle att öppna sig och samla en bred vänster.
Men vi kan också konstatera att lundaborna i valet 2006 har möjlighet att välja ett politiskt alternativ som anknyter till lundavänsterns traditioner av öppenhet, ödmjukhet, tolerans och ansvarstagande för det samlade rödgröna inflytandet i kommunalpolitiken. Demokratisk Vänster i Lund vill förhindra en borgerlig majoritet i Lunds kommun och erbjuda ett frihetligt, demokratiskt och trovärdigt alternativ till en långt till höger gången socialdemokrati och ett kommuniststyrt vänsterparti.
Styrelsen för Demokratisk Vänster i Lund
Sven-Bertil Persson

Isla Margarita - glimtar från Karibiens pärla

Nya världen
Kristoffer Kolumbus var öns första turist kan man väl säga. Han landsteg där på sin tredje resa 1498, anlade staden Nya Cadiz när han insåg att han funnit en veritabel skatt, om inte i guld så i pärlor. Han tvingade dem som bodde på ön att dyka efter pärlorna. En stor del av pärlfiskarna lämnades att dö drunkningsdöden. Man kan fortfarande spankulera bland conquistadorernas husgrunder på pärlemorbeströdda gator. Det som förvånade mig var det stora hat som fortfarande glödde i ögonen på dagens öbor. "Colon ruinerade oss och koloniserade oss", fräste de.

Öliv
Den spirande turism, venezolansk och europeisk, som kan skönjas här och där blir förhoppningsvis inte lika destruktiv, även om man redan ser uppbyggnaden av ny infrastruktur, motorväg till flygplatsen och moderna hotellkomplex i Porlamar, öns kommersiella centrum. Jag fick ungefär samma känsla där som när jag kom till Las Palmas på Gran Canaria första gången i början av 1960-talet. Det var ju föresten därifrån som Kolumbus seglade i västerled. Isla Margarita är också en vulkanö med härliga sandstränder, tillika en skattebefriad ö långt ute i havet. Livet verkar inte så kontrollerat som på fastlandet, homokulturen har alltid haft en fristad där, man lever med sina båtar och sitt fiske och traditionellt lite contrabando sägs det. Läste i SOL, den lokala tidningen, att man just beslagtagit både kokain på flygplatsen och marijuana i hamnen.

Näringar
Isla Margarita är en ofuktbar ö, allt får importeras t.ex. olja, vatten, byggnadsmaterial, lyxvaror och livsmedel. Fiske är den enda näringsgrenen samt lite köpenskap med textilier och märkeskläder. Hamacas var något som spanjorerna tog med sig hem, dvs. vackra hängmattor och sådana finns fortfarande att köpa. Därifrån stammar för övrigt vår hammock. Man kan också handla odlade pärlor för en billig peng. Alkohol som säljs på ön är skattebefriad, etiketterna är märkta med ett diagonalt, rött streck. Det är företrädesvis rom man dricker. Vägarna är usla, under regnperioden växer grönskan så snabbt att vegetationen väller ut över vägrenen. Bilparken är blandad. Nya bilar siktas mest i staden och är bilen köpt på ön behöver den inte ha registreringsskyltar så länge den inte forslas därifrån. Mestadels öser gamla amerikanska rostiga vrålåk fram längs de guppiga, kurviga vägarna. Tänkte nostalgiskt att jag nog är rätt lik ett sådant. När de var nya och skinande var jag det också, numera är skalet skruttigare men fortfarande hyfsat funktionsdugligt.

Presidenten
Frågade många jag träffade om den omstridde presidenten Hugo Chavez påverkade deras vardagsliv med sin nya politik. En österrikisk företagsledare sa att visst, för honom hade skatteskalan redan höjts, men det skulle han nog klara. En fiskare berättade att hans månadsinkomst var 100 US dollar och därutöver fick han 150 US dollar för att han hade röstat på Chavez. En trebarnsmamma som jobbade på stranden som damfrisörska tyckte att det var lugnare förr, nu är det hela tiden förändringar på gång. Men hon hoppades att han skulle prioritera utbildning både för barn och vuxna. På söndagarna lärde hon några vuxna grannar att läsa och skriva, man måste hjälpa varandra, ansåg hon. En taxichaufför, bördig från norra Spanien, trodde att gemene man skulle få det bättre nu. En kypare från Colombia jobbade för att kunna betala av på en stor skuld i hemlandet, pengarna är mera värda här, sa han. Själv drabbades jag av höjd flygplatsskatt vid hemresan, lämnade mina sista bolivares till Chavez.

Frihet
Simon Bolivar är den store frihetshjälten i hela norra Sydamerika och därmed även ute i den karibiska övärlden utanför Venezuelas kust. Nyligen har Chavez döpt om landet till den Bolivarianska Republiken Venezuela. Det finns flera minnesmärken från frihetskampen mot spanjorerna i början av 1800-talet, t.ex. fortet Santa Rosa i Asunción, öns administrativa huvudstad. Där fann jag även ett aktuellt militärt inskrivningsställe som jag inte blev klok på vad det var. Frågade om jag kunde skriva in mig, men då skrattade de bara och ruskade på huvudet. Inte för att jag var kvinna utan för att jag var utlänning. Inte militärtjänst men något mitt emellan hemvärn och civilförsvar trodde jag. Har senare läst mig till att det gällde den medborgarmilis som Chavez bygger upp och tränar, ifall USA skulle invadera Venezuela.

Nätverk
Fick också en glimt av näringsliv och utbildningsväsen när jag var gäst på mitt livs första, och förmodligen även sista, Rotarymöte. Hälften män och hälften kvinnor till min förvåning och glädje. Männen var självlärda affärsmän, kvinnorna var högutbildade akademiker. Anade vissa spänningar. Mötet var mycket formellt, flagga och standar var framsatt och Rotarys statuter lästes upp. Programpunkterna handlade mycket om olika insamlingsåtgärder för välgörande ändamål, just nu sponsrade man en ny öppenvårdscentral. Det fanns ytterligare en gäst, en butiksägare från den oljerika Maracaibotrakten. Hans granne i affären bredvid, en italienare, hade blivit skjuten till döds. Nu hade han själv blivit uppringd och hotad av gerillan. Vad skulle han ta sig till? Skulle han flytta? Kunde de ge honom goda råd? Det var mycket lärorikt att lyssna och jag förstår att det i trängda lägen kan vara bra att tillhöra ett sådant nätverk.

Gemenskap
Den karibiska musiken riktigt kröp in under skinnet. Härlig reggae, salsa, och merenge spelades på högsta volym överallt och strömmade även ut ur den fönsterlösa, naivistiskt bemålade bussen vi åkte omrkring i. Jag fick förmånen att lära känna en tandläkarfamilj och en lärarfamilj som under två veckor var festkommitté och husband för den skrivarkurs jag deltog i. De följde med oss till mangroveträsken i naturreservatet la Restinga, till den lilla fiskehamnen la Pared där vi åt lunch, till el Yaque där all världens surfingelit tränar, till den ödsliga ön Cubagua. Överallt spelade och sjöng de, grillade fisk och försåg oss med vin och rom. De överöste oss med hjärtlig glädje och mänsklig värme. Som vi dansade allihopa! Trots att det ibland ösregnade, strömmen gick och vattnet var avstängt …
Gunilla Klose

Trojanska hästar i USA

Venezolansk generositet

Det har varit stort rabalder i USA kring frågan om det ur säkerhetssynpunkt är försvarligt att låta arabiska företag äga och administrera amerikanska hamnar. Den venezolanska regeringens aktuella generositet mot de fattiga i USA har också väckt känslor till livs.

I slutet av oktober 2005, i efterdyningarna av orkanerna Katrina och Rita, när oljepriserna hade stigit till nya rekordnivåer, skrev 12 amerikanska senatorer, bland dem Hillary Clinton, ett brev till cheferna i de stora amerikanska oljebolagen och bad dem överväga att donera en del av sina företags vinster till familjer och samhällen som blivit lidande av de höga oljepriserna. Det enda bolag som över huvudet taget svarade på detta brev var Citgo, dotterbolag till det statliga Petrolios de Venezuela. Citgo hade redan under den första tidens bränslebrist efter katastrofen i New Orleans bidragit med 2,5 miljoner fat bensin från sina närliggande raffinaderier, då till marknadspris. I samband med att president Hugo Chavez i september 2005 hade talat till världens ledare i FN i New York, besökte han stadens fattigare stadsdelar och fick en bild av den misär som många levde i där. Venezuelas regering började då överväga att de rabatter på olja som Petrolios de Venezuela erbjöd låginkomsttagare i andra delar av Latinamerika, skulle utsträckas till att omfatta behövande familjer och samhällen i USA.

Subventionerad olja till fattiga

Förhandlingar mellan Citgo och progressiva politiker och företrädare för stiftelser för självkostnadsboende kom snabbt igång efter senatorernas brev till oljebolagen. En av de första kontakterna gjordes med den demokratiske kongressledamoten för Bronx, Jose Serrano, och redan i december påbörjades leveranser av olja för uppvärmning till 8 000 fattiga hushåll i denna del av New York. Oljepriset var reducerat med 40%. De boende gynnades med sänkta hyror. Leveranser av subventionerad olja utsträcktes sedan till andra delstater i nordöstra USA. I januari fick 48 000 behövande hushåll i Maine, och 45 000 i Massachusetts del av denna välgörenhet. I februari fick Connecticut, Delaware, Rhode Island och Vermont erbjudande om hjälp. Hjälp till USAs urbefolkning prioriterades. Företrädare för delstater och indianstammar har ställt sig i kö att få den billiga oljan från Citgo. Eftersom priset på eldningsolja denna vinter är 50% högre än föregående år var dessa åtgärder naturligtvis populära hos de gynnade hyresgästerna och även hos många lokala politiker. Men både republikaner och demokrater tycks ha insett det inte blir lätt för Bush att hålla en hård linje mot en president som ser till att många fattiga i USA nu slipper frysa under vintern. Samma president som av Donald Rumsfeld jämförts med Hitler och vars regering i en rapport från amerikanska armén kallats "det största hotet sedan Sovjetunionen och kommunismen".

Politiska protester

I Chicago är det inte många fastigheter som värms med oljeeldning men istället erbjöd Citgo staden billig diesel för att en planerad fördyring av bussresor inte skulle behöva genomföras. Men stadens trafikmyndigheter, med stöd av borgmästaren Richard Daley, avböjde erbjudandet och biljettpriserna höjdes. Det är ett exempel på att bidragen inte är så populära i alla läger. Politiker på högerkanten har förstås fördömt hjälpaktionen och uppmaningar till bojkott av Citgos produkter har kommit från bloggar och e-postutskick. I Vita Huset har man emellertid hållit en låg profil i denna fråga. Det kan bero på att 10% av den olja som USA

importerar för att hålla igång ekonomin kommer från Venezuela. Citgo har oljeterminaler i 25 amerikanska hamnar, raffinaderier i 6 delstater och ett nätverk med mer än 14 000 bensinstationer i landet.USA har ett behov av en ständig ström av pengar till landet. Det krävs för att dollarns värde skall hållas uppe trots det stora underskottet i handelsbalansen som börjar närma sig ettusen miljarder dollar om året. Helst ser man på amerikanskt håll att detta sker genom investeringar i företag i landet. Handeln med statspapper medför ju räntekostnader och skapar inga arbetstillfällen. Oljeländerna står för de största bidragen i detta penningflöde. Det är naturligtvis olustigt för Vita Huset när sådana länder har misshagliga regimer. Då får man finna sig i att ibland bli litet förödmjukad innan det blir tillfälle att byta ut dessa regimer.

Hotet från "det goda exemplet"

Felix Rodriguez är VD för Citgo och han ger följande förklaring till oljesubventionerna: "Our motivation is humanitarian, but truthfully it´s also partly political. With this (US) assistance we´re trying to show that Venezuela has no antagonism toward the United States or its people, and we also hope to make it clear that Venezuela has a different approach to how business should work. Our government believes that business exists first to serve human needs, not just to generate profits."

När det gäller säkerhetsaspekten kan man som utomstående betraktare nog hålla med den venezolansk-amerikanska advokaten Eva Golinger som nyligen sagt att "the only threat that Venezuela presents to the United States is that of a good example".

Erik Kågström

Överklagande av Valmyndighetens beslut att avslå registrering av partibeteckningen

Demokratisk Vänster i Lund

Valmyndigheten har den 23 mars 2006, diarienummer 06-080/6, beslutat att inte godkänna partibeteckningen "Demokratisk Vänster i Lund" med motiveringen att den kan förväxlas med den sedan tidigare registrerade partibeteckningen "Vänsterpartiet".

Vi anhåller om att Valprövningsnämnden upphäver Valmyndighetens beslut och godkänner partibeteckningen "Demokratisk Vänster i Lund".

Vår motivering för denna anhållan är följande:

1. Obefintlig förväxlingsrisk
Valmyndigheten avvisar registrering av partibeteckningen "Demokratisk Vänster i Lund" med motiveringen att den kan förväxlas med "Vänsterpartiet". Inledningsvis vill vi mot detta ställningstagande anföra att i denna bedömning ligger en underskattning av väljarnas förmåga att särskilja två beteckningar som har enbart ett ord av flera gemensamt. Demokratisk Vänster i Lund har till detta gemensamma ord ("vänster") lagt till adjektivet "Demokratisk", vilket är den första tydligt särskiljande delen av partibeteckningen, samt därtill genom en geografisk positionsangivelse, "i Lund", markerat ytterligare en avgränsning. Vi menar alltså att förväxlingsrisken är obefintlig.

Vi vill dessutom tillägga att de lundensiska väljarna nog kan tilltros samma urskiljningsförmåga som de danska väljarna, som utan svårigheter i val efter val har kunnat skilja "Radikale Venstre" från "Venstre".

2. Del av partinamn kan vara gemensam för flera partier
Beslutet strider mot den beteckningspraxis som Valmyndigheten själv etablerat, dvs att ett ord eller en del av partinamnet mycket väl kan vara gemensam för olika godkända beteckningar. Som exempel kan nämnas "Direktdemokraterna", "Kristdemokraterna", "Folkdemokraterna", "Nationaldemokraterna", "Sverigedemokraterna", där som synes "demokraterna" är gemensam del av samtliga beteckningar.

3. Ej enligt praxis
Möjligen kan det vara så att Valmyndigheten inte enbart sett till det gemensamma ordets rent språkliga innebörd, utan till dess politiska innehåll. "Demokraterna" kan i sådana fall anses vara ett bredare politiskt begrepp än "vänster". Skulle så vara fallet kan vi ändå konstatera att beslutet att inte godkänna registrering av "Demokratisk Vänster i Lund" strider mot den praxis som Valmyndigheten etablerat: bland godkända beteckningar finns således både "Kommunisterna" och "Kommunistiska partiet". Beteckningen "kommunist" (som är gemensam för båda partibeteckningarna") har en betydligt snävare politisk innebörd än begreppet "vänster".

4. Enbart ordens ändelse kan skilja
Mot Valmyndighetens beslut vill vi också anföra att myndighetens praxis är att det är tillräckligt med att ordböjningar skiljer två partibeteckningar åt. Såväl "Sociala partiet" som "Socialistiska Partiet" är godkända. Här skiljer sig enbart avledningen av ordstammen "social" de två partibeteckningarna åt.

5. Politisk vänster - en historiskt bred idéströmning
Förutom hänvisning till den i punkt 1 påvisade stora faktiska skillnaden i partibeteckning och hänvisningen till Valmyndighetens praxis i punkterna 2-4 vill vi också avslutningsvis anföra

följande:
Den politiska termen "vänster" uppstod under franska revolutionen (1789) och var då beteckningen på reformvännerna i den revolutionära national-församlingen. "Vänster" har därefter kommit att beteckna arvtagare till den franska revolutionens idéer i ett förhållandevis brett politiskt spektrum, innefattande politiska strömningar som t.ex. borgerligt liberala, socialdemokratiska, vänstersocialistiska, syndikalistiska och kommunistiska. Dessa idéer har sammantaget haft stort inflytande på den politiska utvecklingen i praktiskt taget samtliga europiska länder såväl som de flesta utomeuropeiska. Vi menar att det mot denna historiska bakgrund (som här endast kortfattat har kunnat återges) vore orimligt att i Sverige ge ett enda parti monopol på att få ha beteckningen "vänster" i partinamnet.

6. Sammanfattning
Vi menar att det finns tillräckligt tydligt särskiljande drag mellan Demokratisk Vänster i Lund som partibeteckning och den beteckning som Valmyndigheten uppger att det finns risk för förväxlingar med. Vi menar också att den praxis som Valmyndigheten etablerat stödjer ett godkännande av den partibeteckning vi ansökt om och att därtill starka historiska skäl talar emot att ge ett enda parti monopol på att ha den för många starkt positivt värdeladdade beteckningen "vänster" som en del av partinamnet.

Högaktningsfullt
för Demokratisk Vänster i Lund
Sven-Bertil Persson